

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

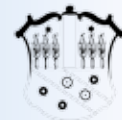
GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik IV

številka 1

marec 2010

Majda Tkalec, Jasna Munda

Nekaj o kulturi

Beseda bi naj tekla o kulturi. Nedavno smo namreč obeležili slovenski kulturni praznik, praznik kulture. Vsi se veselimo praznikov, do njih imamo ljudje poseben odnos, zato jih dalj časa nosimo v spominu. Nikdar v svoji zgodovini ni človeštvo praznovalo brez razloga. Razlog za praznik kulture je jasen.

Kultura. Kaj pa je to kultura? Kdo je kulturni? Kaj mi pomeni kultura? Taka in podobna vprašanja se nam porajajo - ne samo ob prazniku - večkrat in marsikje. Tudi med mladimi, ki jih sicer včasih krivično obsojamo, da niso kos resnim temam pogovorov. Pa se motimo. Presenetili so z odgovori, ki so jih podali na omenjena vprašanja:

»Kultura je vse, kar je lepo, kar je dobro, česar si vsi želimo ... Kdor se lepo obnaša, uglašeno in strpno komunicira, je kulturni. Kultura nam pomeni mnogo: zanimivo knjigo, dobro predstavo, ubrano pesem, vredno sliko, prijazen nasmeh, čedno oblačenje - primereno za vsako priložnost, vljudnost na vsakem koraku, spoštovanje do starejših ... In še mnogo drugega. Kultura zahteva pošten odnos do vsega, kar nas obdaja.« Da le ne potacamo vsega, kar nam je zaupano! Kako prijazno je, ko vemo izpričati privrženost naši kulturni dediščini, saj je kultura gotovo tudi spoštovanje duhov-

nega bogastva naših dedov, je spoštovanje in ohranjanje tradicije in vrednot.

In ker je kultura v najširšem pomenu besede celotna stvaritev človeške družbe in človekove dejavnosti, od znanosti, umetnosti, tehnike, ideologije in religije, je slovenski kulturni praznik nas vseh, ki gojimo slovenski jezik, slovenske navade in vrednote. Vsakdo izmed nas soustvarja in predstavlja slovensko kulturo. Nekaterim je to poklicno poslanstvo, drugim ljubiteljska dejavnost, vsem nam pa del našega vsakdanjega življenja.

Ne samo praznični dan - naj postane vsak dan priložnost globljega premisleka o kulturi in o kulturnem. Premisleka o sebi, o nas, o našem življenju, o medsebojnih odnosih ...

Kaj pa lahko storimo za kulturo sami? Veliko bomo storili, če bomo cenili kulturo, domačo kulturo, jo negovali in ji izkazovali zaslužen pozornost in priznanje ter hkrati spoštovali kulturo drugih in drugačnih ... in če ne bomo pozabili, da je del kulture tudi osebna kultura. Kakor Cankarjev Kurent hodimo po deželi, kjer živimo. Po polnem prgišču lepote, ki jo je bog trosil tudi tod okoli. A prava lepota je vedno očem skrita. Kultura kot dejavnost pa jo vedno znova išče in najde.

Obvestilo zavarovancem obveznega zdravstvenega zavarovanja

1. januarja 2009 so začele veljati določbe novele zakona glede pogojev za [prijavo v obvezno zdravstveno zavarovanje](#) (Ur.l. RS, št. 72/06, 91/07 in 76/08), ki jih morajo izpolnjevati občani, za katere to zavarovanje plačuje Občina Središče ob Dravi.

Občina Središče ob Dravi bo tako v skladu s Pravilnikom o merilih za ugotavljanje dohodkov, prihrankov in premoženja občanov za prijavo v obvezno zdravstveno zavarovanje (Ur.l. RS, št. 126/2008) prijavila osebe s stalnim prebivališčem v Občini Središče ob Dravi pod naslednjimi pogoji:

- če nimajo nobenih dohodkov, oziroma kadar živijo sami, njihovi povprečni mesečni dohodki v zadnjih treh mesecih ne dosegajo 50 % minimalne plače, to je 294,59 eur na mesec, oziroma
- kadar živijo z ožjimi ali širšimi družinskimi člani v skupnem gospodinjstvu, njihovi povprečni mesečni dohodki na družinskega člana v zadnjih treh mesecih ne dosegajo 25 % minimalne plače, to je 147,29 eur na osebo,
- razen kadar ima sam ali njegovi ožji ali širši družinski člani prihranke oziroma premoženje, ki dosega ali presega

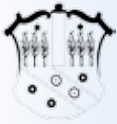
višino 60 osnovnih zneskov minimalnega dohodka, to je 13.302 eur.

Prihranki in premoženje zavarovancev se ugotavljajo v skladu s predpisi s področja socialnega varstva, ki urejajo denarno socialno pomoč, ter Pravilnikom o merilih za ugotavljanje dohodkov, prihrankov in premoženja občanov za prijavo v obvezno zdravstveno zavarovanje (Uradni list RS št. 126/08), na podlagi katerih Občina Središče ob Dravi izvede revizijo podatkov in na novo zavaruje občana, ki izpolnjuje zakonsko predpisane pogoje za vstop v obvezno zdravstveno zavarovanje. Izpolnjevanje pogojev ugotavlja občina stalnega prebivališča, ki osebo prijavi v zavarovanje, in sicer z odločbo z veljavnostjo do enega leta. O izdani odločbi občina obvesti Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Za vse dodatne informacije nas lahko obiščete na lokaciji: Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali pokličete po telefonu.

Kontaktna oseba:

JELKA ZIDARIČ TRSTENJAK 02/741-66-12

**Društvom, javnim zavodom, podjetjem,
drugim organizacijam in
občanom v Občini Središče ob Dravi**

POVABILO

**ZA VKLJUČITEV V VSESLOVENSKI PROJEKT –
OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU
OČISTIMO OBČINO SREDIŠČE OB DRAVI**

v soboto, 17. aprila 2010

Kot so številni mediji že poročali, bo 17. aprila 2010 v organizaciji društva Ekologi brez meja potekala vse-slovenska okoljska akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu. Gre za izjemno, največjo prostovoljsko akcijo v zgodovini Slovenije. Projekt je nastal kot civilna pobuda, dober odziv in medijska podpora akciji pa sta presenetila celo organizatorje. S projektom želijo za en dan povezati vsaj 200.000 ljudi, ki bi prispevali k čistejšemu okolju v naši državi. Že doslej se je pridružilo izredno veliko prostovoljcev, ki pomagajo pri organizaciji projekta na krovni in občinski ravneh ter pri iskanju divjih odlagališč na letalskih posnetkih in na terenu. Zaživela je tudi posebna spletna stran www.ocistimo.si, kjer lahko spremljate novice o projektu.

Kot številne druge slovenske občine se v projekt vključuje tudi Občina Središče ob Dravi, v sodelovanju s Komunalnim podjetjem Ormož

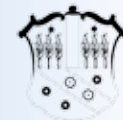
Če želimo projekt uspešno izpeljati, je zelo pomembno, da se kot partner vključite tudi vi. K sodelovanju vabimo javne zavode, društva, podjetja in VSE posameznike ter organizacije v občini, da se po svojih zmožnostih pridružijo in pomagajo pri uresničitvi projekta. V okviru akcije bo v soboto, 17. aprila 2010, organizirana obsežna sanacija divjih odlagališč ter čiščenje razpršenih odpadkov na področju celotne občine Središče ob Dravi.

V predhodni fazi bo potekalo evidentiranje divjih odlagališč. Tako bo nastal prvi občinski digitalni register, ki bo sestavni del centralnega registra divjih odlagališč v Sloveniji. Ta bo v obliki spletnega zemljevida dostopen vsem občanom in nam bo v pomoč pri prihodnjih čistilnih akcijah. Register se bo dopolnjeval in razvijal, tako da bo ostal kot trajni doprinos akcije k čistejšemu okolju v občini.

Projekt je za občino velika priložnost in bo pripomogel ne samo k lepšemu in bolj zdravemu okolju, pač pa tudi k večji povezanosti ter ozaveščenosti občanov in posledično k zmanjšanemu odlaganju na divja odlagališča.

Za dodatne informacije se lahko obrnete na koordinatorja projekta na ravni občine Središče ob Dravi, tel 02/741-66-12, fax 02-741-66-15.

Jurij Borko, župan

Irena Meško Kukovec, načelnica UE Ormož

Poslovanje Upravne enote Ormož v letu 2009

Doseženi rezultati Upravne enote Ormož v letu 2009 kažejo, da je upravna enota program dela in večino zastavljenih kvantitativnih ciljev dosegla, na nekaterih segmentih celo preseгла.

Odstopanja od nekaterih ciljev s Poslovnim načrtom in Rebalansom poslovnega načrta so bila minimalna in so v veliki meri posledica gospodarske krize in izvajanja varčevalnih ukrepov Vlade Republike Slovenije ter zmanjšanja števila prebivalcev v Upravni enoti Ormož, saj se je število prebivalcev v letu 2009 zmanjšalo s 17.142 v letu 2008 na 16.899 v letu 2009 (stanje na dan 30.6.).

V letu 2009 je upravna enota prejela v reševanje 5.908 upravnih zadev, kar je za 0,4 % manj kot leto poprej. Od tega je bilo rešenih 5.840 zadev oziroma 98,85 % vseh zadev, nerešenih pa je ostalo 68 zadev. V zakonitem roku je bilo rešenih 5.838 (99,97 %) vseh upravnih zadev. Po roku sta bili rešeni le dve zadevi.

Znatno zmanjšanje zadev beležimo na področju kmetijstva (za 22,2 %), in sicer predvsem na področju prometa s kmetijskimi zemljišči in na področju vojnih zakonov. V primerjavi s preteklim letom pa se je povečalo število upravnih zadev s področja gradbeništva za 31,2 %. Upravni postopki s področja gradbeništva so vse zahtevnejši, razen tega pa se je upravni organ soočal s problematiko slabo pripravljenih prostorskih aktov, še zlasti lokacijskih načrtov, ki so zelo splošni, nepopolni, z možnostjo večjih odstopanj. Bodoči investitorji pa si ta odstopanja razlagajo »preširoko«.

Zaostankov upravna enota v letu 2009 ni imela, saj so bile v mesecu maju pravnomočno zaključene vse upravne zadeve s področja denacionalizacije. V postopku denacionalizacije je bilo na Upravni enoti Ormož pravnomočno rešenih 565 zadev.

Od 8 prejetih pritožb je bilo 6 odstopljenih v reševanje organom II. stopnje. Od 6 odstopljenih pritožb je bilo 5 pritožb II. stopenjskega organa zavrženih, kar predstavlja 83,3 % potrditev naših odločitev.

Prav tako se je v lanskem letu za 14,8 % zmanjšal obseg drugih upravnih nalog. Število drugih upravnih nalog se je zmanjšalo na področju dela, družine in socialnih zadev zaradi ukinitve delovnih knjižic, na področju javne uprave zaradi prenosa overitev na pooblaščenice organizacije ter na področju upravno notranjih zadev zaradi spremenjenega načina spremljanja drugih upravnih nalog na področju registra stalnega prebivalstva.

Upravna enota Ormož je ena izmed tistih upravnih enot, ki je ohranila aktivno e-VEM vstopno točko. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da so stranke vstopno točko sprejele, tako da število opravil stalno narašča. V letu 2009 je bilo opravljenih 150 vnosov, kar je za 48 vnosov več kot v letu 2008. Od tega je bilo 137 registracij pri samostojnih podjetnikih in 13 registracij sprememb družb.

Kakovost storitev Upravne enote Ormož v letu 2009 so ocenile stranke s povprečno oceno 4,67, kar je za 0,03 manj kot v letu 2008 (republiško povprečje je bilo 4,59). Stranke v naši upravni enoti niso čakale na ureditev svojih storitev, saj so bile večinoma

postrežene takoj ali prej kot v petih minutah (97,17 % strank). Glede kazalnika »odstotek postreženih strank v roku 5 minut« je naša upravna enota nahaja med 58 upravnimi enotami na petem mestu.

Tudi zunanji dobavitelji ocenjujejo storitve naše upravne enote, na lestvici 1 - 5, zelo visoko, s 4,57.

Povprečen čas za izdajo odločbe se je v primerjavi z letom 2008 skrajšal, in sicer s 4,05 dni v letu 2008 na 2,11 dni v letu 2009.

Rezultati Upravne Ormož so bili v lanskem letu odraz sistema vodenja kakovosti, kar se kaže zlasti v pravilnosti odločanja, kvaliteti opravljenih nalog, v krajših rokih reševanja zadev in v reagiranju na predloge novih predpisov.

V okviru Upravne enote Ormož deluje tudi 7 krajevnih uradov, kjer se naloge krajevnih uradov opravljajo kot način dela v skladu s Pravilnikom o merilih za organiziranje krajevnih uradov v upravnih enotah z dvema zaposlenima. Število zadev na krajevnih uradih se iz leta v leto zmanjšuje. V lanskem letu je bilo na krajevnih uradih opravljeno 2.994 zadev, kar je za 1.868 manj kot leto poprej. Za delovanje krajevnih uradov pa je bilo porabljeno v lanskem letu 50.040 EUR, od tega za plače 40.722 EUR in za materialne stroške 9.318 EUR. Glede na število rešenih zadev in nastale stroške ugotavljamo, da je delovanje večine krajevnih uradov na območju UE Ormož neracionalno. Iz mesečnega spremljanja dela krajevnih uradov je razvidno, da ni bilo na nekaterih krajevnih uradih po več mesecev izdane nobene javne listine in da si občani večino zadev urejajo na sedežu upravne enote.

V lanskem letu smo bili zaposleni na upravni enoti, še zlasti na področju gradbenih zadev, pod močnim pritiskom zunanjih akterjev: nosilcev kapitala, lokalne politike in še koga, ki jih je bilo razumeti kot očitke upravnemu organu, da zavira gospodarski razvoj. Vsi ti očitki so se izkazali kot povsem neutemeljeni. Spoštovanje pravnih predpisov in skrb zato, da z gradnjo ne bodo prizadeti interesi tretjih oseb in javna korist, je in bo v bodoče ostala ena od glavnih nalog in domen našega upravnega organa.

Na počutje tako uporabnikov naših storitev kot tudi zaposlenih pa vplivajo tudi prenovljeni poslovni prostori upravne enote. V lanskem letu je bila zaključena prva faza investicijsko vzdrževalnih del v vrednosti 140.000 EUR. V okviru investicijsko vzdrževalnih del so bila zamenjana okna, obnovljene sanitarije za zaposlene, obnovljene elektro inštalacije s predpripravo za ločeno odjemno mesto, manjše predelave prostorov, sanacija tlakov v pisarniških prostorih, zamenjani tlaki na hodnikih, vgrajena drsna in varnostna vrata ter izvedena predpriprava na klimatizacijo prostorov. Skratka: naša upravna enota si prizadeva pri izvajanju svojega poslanstva, to je odločanja na I. stopnji na podlagi zakonitosti, strokovnosti, nepristranskosti, politično nevtralnih in etično odgovornih odločitev vsakega zaposlenega, preseči pričakovanja uporabnikov storitev, ustvariti najboljše okolje za zaposlene, skratka želimo postati in ostati prijazen, učinkovit in racionalen servis uporabnikov naših storitev.

Kako smo dočakali novo leto 2010

Novo leto 2010 smo prvič uradno pričakali na trgu v Središču ob Dravi. Organizator je bila občina Središče ob Dravi ob pomoči GD Središče ob Dravi. Na trgu je od 22. ure naprej igrala živa glasba, za kar je poskrbel domač ansambel Mladi spomini. Poskrbljeno je bilo za kuhano vino in »špricar«, kar so pridno delili naši gasilci, da tistega, kar so prinesli s sabo številni občani od blizu in daleč, niti ne omenjamo. Po ocenah se je zbralo nad 300 ljudi, ki so s petjem, plesom in rajanjem pričeli že pred polnočjo, tako da muzikanti niso imeli dolgih premorov. Po odštevanju pred polnočjo je sledil ognjemet, čestitke ob šampanjcu in nagovor župana Jurija Borka. Rajanje in veselje se je nadaljevalo vse do 2. ure zjutraj, saj so vremenski pogoji bili ugodni, vzdušje pa še boljše. Glede na zadovoljstvo prisotnih bo to postalo tradicionalno, leto 2011 pa bomo pričakali na prenovljenem trgu, ki bo namenjen takim in drugačnim prireditvam. Zahvala vsem tistim, ki ste na kakršenkoli način pomagali pri izvedbi »dogodka« in tudi vsem udeležencem.

Občina Središče ob Dravi

OBVESTILO OBČANOM

Obveščamo vas, da bo Občina Središče ob Dravi v mesecu marcu objavila naslednje razpise:

- Razvoj podeželja in kmetijstva
- Sofinanciranje društev na področju: športa, kulture, turizma, humanitarnih in drugih dejavnosti

Razpisi in obrazci vlog bodo objavljeni na spletni strani občine www.sredisce-ob-dravi.si.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do 15. maja 2010.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 01402-0100020268, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7301. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o aktivnostih, ki jih izvajate.

Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 4/09, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnik nagrade - bon v vrednosti 30 evrov za nakup izdelkov iz pustnega programa v trgovini Štamberger d.o.o. Središče, je bila izžrebana Ivanka Jesih, Center starejših občanov Ormož, Ulica dr. Hrovata 10a.

V Štajerskem tedniku je bilo v torek, 2. marca 2010, objavljeno poročilo s seje občinskega sveta Središče ob Dravi. V njem med drugim piše, da je za izhajanje občinskega glasila in za izdajo nadaljevanja Središke kronike skupaj namenjenih 46.120 EUR.

Uredniški odbor v izogib nejasnostim sporoča, da je za izhajanje glasila Sredica v letu 2010 namenjenih 8.120 EUR.

Jasna Munda

Ob slovenskem kulturnem prazniku

Osmega februarja praznujemo Slovenci svoj kulturni praznik ali Prešernov dan. Tega dne se spomnimo najpomembnejšega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, ki je ustvarjal poezijo, s katero ga brez sramu postavljamo ob bok svetovno znanim kulturnim ustvarjalcem. France Prešeren pa ni bil le pomemben pesnik, temveč tudi pomemben narodni buditelj v času, ko je bila Slovenija še v okovih tujega gospodarja. V svojih pesmih je izražal neizmerno ljubezen do domovine in slovenskega naroda. Tudi zato je Prešernov dan namenjen ohranjanju spomina na tega velikega poeta.

Po vsej Sloveniji potekajo ob tem dnevu številne prireditve, na katerih se ponašamo s svojo kulturo. Tako je bilo tudi pri nas v

Središču ob Dravi. V uvodnem nagovoru osrednje občinske prireditve je župan Jurij Borko poudaril pomen kulturnega praznika in ljubiteljske kulture. Program so tokrat izvajali dijaki Gimnazije Ormož. Slišali smo pesmi, lirsko prozo, pesniške izpovedi in prozne utrinke, ki so jih ustvarili sedanji in nekdanji dijaki in dijakinje te šole pod budnim mentorstvom Blanke Erhatic in Aleksandre Štih. Nastopil je tudi gimnazijski pevski zbor, ki ga vodi Denis Horvat. Obiskovalci prireditve smo se lahko prepričali, da se za kulturno ustvarjalnost mladih, med katerimi so bili tudi dijaki iz naše občine, ni treba bati.

Jasna Munda

Je to dovolj?

Nekateri občani so se spraševali, nekateri tudi zlonamerno, zakaj ni pripravila občinske proslave ob slovenskem kulturnem prazniku središka osnovna šola, kot je to bila navada že vrsto let. Odgovor je preprost. Občina Središče ob Dravi sofinancira tudi Gimnazijo Ormož in le-ti so se ponudili, da vsako leto pripravijo program za eno od naših občinskih proslav. Leta 2007 in 2008 sta bili to prireditvi ob dnevu državnosti, letos pa ob Prešernovem dnevu. V tem času sta bila dva razreda osnovnošolcev v zimski šoli v naravi in bi bil program prireditve, če bi jo pripravljala šola, okrnjen.

Občani, ki redno in dobronamerno spremljajo delo središke šole vedo, da pripravljamo številne prireditve in nastope učencev: proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, tradicionalno marčno prireditev za žene, zaključno šolsko prireditev, dobrodelno prireditev devetošolcev, komemoracijo pri spomeniku ob občinskem prazniku, komemoracijo pri spomeniku pred dnevom spomina na mrtve, nastop za starejše občane ob občinskem prazniku, nastop ob odprtju občinske razstave v šolski telovadnici, dva nastopa v Centru za starejše občane v Ormožu ...

Do lanskega leta smo redno pripravljali program proslav ob krajevnem oz. občinskem prazniku in ko nas bo Odbor za občinske prireditve in proslave spet povabil k sodelovanju, se bomo z veseljem odzvali.

Sodelujemo tudi z društvi pri pripravi programov njihovih prireditev ob različnih priložnostih, npr. nastop za dan žena (Prostovoljno

gasilsko društvo Obrež), dan odprtih vrat (Turistično društvo in Oljarna Središče), razstave v Sokolani (Turistično društvo), martinovanje (Turistično društvo), pustna povorka v Središču (Turistično društvo) in v Ormožu, nastop za udeležence pohoda (Društvo vojnih veteranov, Društvo Rudolfa Maistra) in še bi lahko naštevali.

Učence pripravljamo na nastope na številnih območnih, medobmočnih, državnih in mednarodnih revijah oz. tekmovanjih pevskih zborov, gledaliških, lutkovnih in plesnih skupin.

Pripravljamo tudi interne šolske prireditve, proslave ali spominske ure, npr. ob dnevu reformacije, ob dnevu spomina na holokavst, pred novim letom, za odprta vrata za starše, prednovoletni sprejem za upokojene sodelavce, ob prevzemu novih otroških igral, ob prevzemu plezalne stene v šolski telovadnici ...

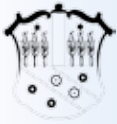
Naši učenci nastopajo tudi na prireditvah ob različnih drugih priložnostih, npr. ob odprtju prenovljene šole, ob začetku simpozija o dr. Štefanu Kočvarju, ob odprtju prenovljenih prostorov zdravstvenega doma v Središču ...

Naštela sem samo en segment šolskega dela, prireditve in proslave, ki niti niso del obveznega programa osnovne šole. Vseh segmentov šolskega dela, ki so del obveznega ali pa razširjenega programa dela šole, pa se tu ne da niti naštevati.

Upam, da sem o številnosti šolskih prireditev središke šole prepričala ne le prepričane, ampak tudi tiste, ki to do sedaj niso bili. Hvala vsem, ki opazite naš trud.

**Iskreno čestitamo
ob 56.občinskem prazniku
Občine Središče ob Dravi!**

Župan in člani občinskega sveta Občine Središče ob Dravi

Anita Kosec

MED NAMI ŽIVIMO

NJEN ČAS ŠELE PRIHAJA

19-letna Laura Pajtlar iz Godenincev, članica Atletskega kluba CP Ptuj, kot največji uspeh svoje kariere izpostavi dvajseto mesto v kvalifikacijah teka na 400 metrov na svetovnem prvenstvu za mlajše mladince leta 2007 v Ostravi. Trenutno je članica državne reprezentance mlajših članic, ki si je kot cilj v svoji karieri zadala nastop na olimpijskih igrah. Trenira od šestega razreda naprej. Je skromna, preprosta in vztrajna. Popravila je celo mladinski državni rekord Jolande Čeplak. Prepričani smo, da njen čas šele prihaja in da bomo o njej še slišali.

Laura, kaj bi povedali o sebi?

L. Pajtlar: »Stara sem 19 let. Obiskujem višjo strokovno šolo na Ptuj, ekonomsko smer. V prostem času se ukvarjam z atletiko. Treniram vsak dan. Prostega časa mi poleg šole in treninga ostaja zelo malo, takrat pa berem ali poslušam glasbo.«

Športov je nič koliko, zakaj ste izbrali ravno atletiko oz. tek?

L. Pajtlar: »Ne vem. Že od malih nog sem v teku tekmovala v šoli. Ker mi je šlo dobro, sem se odločila, da začnem trenirati. Tako treniram že od šestega razreda. Začela sem v ormoškem atletskega klubu. Proti koncu osmega razreda, oz. na začetku prvega letnika, sem začela trenirati na Ptuj. Večina vrstnikov, s katerimi treniram, prihajajo s Ptuja ali okolice, z našega konca sem edina. Moj trener je Franc Ivančič. Treniram tudi v dežju in ob nizkih temperaturah. Dobro se oblečem in gre.«

Kako potekajo treningi?

L. Pajtlar: »Treniram vsak dan po dve uri. Treningi potekajo tako poleti kot pozimi zunaj. Delam tudi vaje za moč v fitnessu in poskoke. Tečem še distance, oz. na razdaljo, in sprinte.«

Tekmujete v teku na 400 in 800 metrov, tako kot vaša velika vzornica Jolanda Čeplak, ki ste jo že premagali ...

L. Pajtlar: »Tega se dobro spominjam. To se je zgodilo 1. oktobra 2005. Čeplakova je do tedaj »imela v lasti« državni rekord 1:33:74, sama pa sem tekla 1:33:55. Prav Jolanda Čeplak je moja velika vzornica. Sedaj se je vrnila na atletske steze in upajmo, da

ji bo šlo dobro. Dobro teče tudi Brigita Langerholc. Rezultatsko sem že blizu najboljšim slovenskim tekačicam, potrebujem le še nekaj časa. Z veliko vloženega truda lahko pade tudi kakšen državni ali celo svetovni rekord. Na tekmovanjih vedno spremljam nastope slovenskih športnikov in zanje stiskam pesti. Najbolj za Matica Osovnikarja ter olimpijskega in svetovnega prvaka Primoža Kozmusa. Zelo sem bila presenečena, ko se je odločil, da sklene svojo športno pot.«

Kateri so vaši največji uspehi? Na katere rezultate ste v svoji karieri najbolj ponosni?

L. Pajtlar: »Največji uspeh je vsekakor uvrstitev na mladinsko svetovno prvenstvo v Ostravi na Češkem leta 2007. V teku na 400 metrov je nastopilo prek petdeset tekačic, zasedla sem 20. mesto. Drugi največji uspeh je 9. mesto z evropskega mladinskega prvenstva v Beogradu. Spomnim se, da je bilo v srbski prestolnici izjemno vroče, okoli 40 stopinj Celzija. Gotovo bi bil lahko tamkajšnji uspeh ob drugačnih vremenskih pogojih še večji. Veste, tudi vreme vpliva na rezultate, pa seveda dnevna forma. Če se bolje počutiš, lahko seveda bolje tečeš in dosežeš še boljši rezultat. Tudi v slovenskem merilu mi gre dobro. Sem večkratna državna prvakinja, tako v teku na 400 kot tudi v teku na 800 metrov - v kategorijah mlajše in starejše mladinke in mlajše članice.«

Kakšni so vaši cilji, kje se vidite čez pet, deset let?

L. Pajtlar: »Moj največji cilj je zagotovo uvrstitev na olimpijske igre, če mi bo uspelo. To so zagotovo sanje in cilji vsakega športnika. Zato bo potrebno še dolgo in trdo delati in trenirati, vendar mi volje ne manjka.«

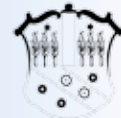
Letošnja atletska sezona na prostem se bo kmalu začela; meseca marca, aprila, kje boste tekmovali?

L. Pajtlar: »Čakajo me tekmovanja v Sloveniji in tudi v tujini. Sem članica slovenske državne reprezentance mlajših članic. Za tekme, na katerih bom tekmovala v Sloveniji, se odloči moj trener, za mednarodne tekme pa vodstvo slovenske reprezentance in Atletska zveza Slovenije.«

Kaj si želite zase?

L. Pajtlar: »Predvsem, da me na moji športni poti ne bi zaustavila kakšna poškodba, ter da mi ne bi zmanjkalo volje in vztrajnosti.«

**Prijetne
velikonočne praznike
voščimo!**

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

RKS OZ Ormož v letu 2009

Rdeči križ Slovenije - Območno združenje (RKS OZ) Ormož - namenja pozornost in čas izvajanju tradicionalnih programov na socialnem področju, zdravstveno-vzgojni dejavnosti, delovanju ob naravnih in drugih nesrečah, prvi pomoči, krvodajalstvu, delu z mladimi, pomoči bolnim, starejšim, invalidom in odvisnikom. Dejavnosti izvajamo zraven dveh zaposlenih z veliko pomočjo krajevnih organizacij in njihovih prostovoljcev, mentorjev mladih članov na osnovnih šolah, v sodelovanju s pogodbenimi delavci. Finančna sredstva si pridobivamo z lastno dejavnostjo (prva pomoč, prostovoljni prispevki), v okviru akcij RKS, del sredstev pridobimo od RKS za programe, določene z javnimi pooblastili, iz občinskih proračunov, z donatorstvom in kandidiranjem na javnih razpisih. Zbrano članarino razpolagajo krajevne organizacije Rdečega križa.

V okviru RKS OZ Ormož deluje tudi Medobčinska lokalna akcijska skupina (LAS) za preprečevanje zasvojenosti na področju občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž.

Poglavitna naloga na področju **krvodajalstva** je pridobivanje krvodajalk in krvodajalcev ter organiziranje krvodajalskih akcij za Zavod RS za transfuzijsko medicino Ljubljana in Bolnišnico Ptuj. V obdobju od 1. 1. do 31. 12. 2009 sta se krvodajalskih akcij udeležila 602 krvodajalca.

Območno združenje je izvajalec programov, ki jih pripravlja strokovni center za **prvo pomoč** in druge strokovne komisije pri glavnem odboru RKS. Do konca decembra 2009 se je udeležilo tečaja za prvo pomoč voznikov motornih vozil 145 občanov, tečaja za prvo pomoč za gospodarske in negospodarske družbe pa 48 delavcev. Na izobraževanje za obnovitev licence za predavatelja prve pomoči smo poslali štiri zdravstvene delavce.

S pomočjo gradiv iz založbe Rdečega križa Slovenije, Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, CINDI in drugih izvajamo preventivno **zdravstveno-vzgojno dejavnost** ter organiziramo predavanja, okrogle mize, kvize... Posebno pozornost namenjamo osveščanju mladih. Dejavnost na tem področju se prepleta z aktivnostmi LAS. Do konca decembra 2009 smo izvedli osem predavanj z zdravstveno-vzgojno vsebino za občane, na osnovnih šolah smo sodelovali v devetnajstih delavnicah. Organizirali smo deset predavanj za varovance Centra starejših občanov, v zdravstveno-vzgojnih koticah šol in vrtcev pa razdelili blizu 2000 enot gradiv z zdravstveno-vzgojno vsebino. Tovrstna gradiva razdeljujemo tudi na vseh predavanjih, postajah prve pomoči Rdečega križa in priložnostnih razstavah. Letos smo pripravili pet razstav, izdali smo tri biltene in predstavitevno zloženko LAS. Na osmih postajah Rdečega križa smo opravili preventivno merjenje sladkorja in holesterola v krvi ter krvnega tlaka 1660 občanom.

Služba za poizvedovanje deluje v okviru Rdečega križa Slovenije na podlagi ženevskih konvencij, Zakona o Rdečem križu Slovenije in Pravilnika o delovanju Službe za poizvedovanje v RKS.

Socialna dejavnost je namenjena ljudem, ki so se znašli v socialni stiski in potrebujejo različne oblike pomoči. Izvajanje poteka v sodelovanju s krajevnimi organizacijami in mentorji mladih članov RK. Pri nekaterih akcijah se povezujemo s patronažno službo,

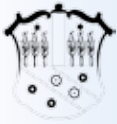
Mali raziskovalci in močerad

Centrom za socialno delo, z Društvom upokojencev, s krajevnimi skupnostmi... Pomembno vlogo imajo tudi prostovoljci, ki opravljajo aktivnosti na postajah Rdečega križa. Do konca novembra 2009 smo razdelili 849 prehrabnih paketov, 27.360 l mleka, 7810 kg sladkorja, 4170 kg riža, 6260 kg moke, 5280 kg testenin. Gre za pomoč Evropske skupnosti, ki smo jo prejeli letos dvakrat in jo razdelili 552 družinam. Razdelili smo več kot 800 kg oblačil, zbrali in razdelili smo večje število kosov pohištva in gospodinjskih aparatov, po neurju in izrednih socialnih razmerah smo pomagali tudi s finančnimi sredstvi; razdelili smo 3.889,73 EUR, posameznim družinam pa so naši prostovoljci priskočili na pomoč pri urejanju bivalnih prostorov. Na letovanje smo poslali šest starejših oseb, v Punat in na Debeli Rtič pa 110 otrok.

Namen aktivnosti na področju **širjenja znanj** je bil seznaniti čim večje število prebivalstva o mednarodnem humanitarnem pravu in načelih Rdečega križa. V Tednu Rdečega križa je bila v avli občine Ormož postavljena razstava o Rdečem križu. Izpeljali smo pet predavanj na omenjeno temo. Neprekinjeno sodelujemo tudi z mediji.

Delo z mladimi poteka med šolskim letom - v sodelovanju z mentorji na šolah - in v počitnicah. Organizirali smo 7. raziskovalni tabor, ki se ga je udeležilo 30 mladih, in počitniški tabor na Pohorju, ki se ga je udeležilo 29 otrok. V šestih vrtcih obiskuje dejavnost Mali raziskovalec 66 otrok. Vsako leto organiziramo tudi kviz za osnovnošolce.

Ob zgoraj naštetih rednih aktivnostih Rdečega križa pa na Območnem združenju opravimo veliko spremljajočih aktivnosti, brez katerih zadanega programa ni mogoče izpolniti: sklici sej, koordiniranje dela krajevnih organizacij, priprava sestavkov za medije, sodelovanje s sosednjimi OZ RK in drugimi institucijami v občinah... Ob koncu leta pripravimo obširno končno poročilo. Tokratni objavljeni prispevek pa predstavlja le kratek povzetek aktivnosti, izpeljanih do konca decembra 2009.

Milica Jurkovič

Nihče nikdar naj ne pozabi, da bilo nam je lepo!

Tih, spokojen decembrski večer je bil, ko sem se spomnila, da imamo ljudski pevci vaje. Dobre volje, kot vedno, smo se zbrali in komaj čakali, da bi zapeli.

Še prej pa nas je čakalo prijetno presenečenje. Naša mentorica Danica nam je prebrala prijazno vabilo za božični koncert k našim hrvaškim sosedom v Cestico. Veselo smo prikimali, kar je pomnilo: Gremo! Vsakega vabila se namreč vedno razveselimo. Izbrali smo si tri pesmi, s katerimi smo se želeli predstaviti. Naši taksistki Danica in Darinka sta obljubili prevoz. Torej bilo je dogovorjeno! Zbrali smo se pri Liziki, ki vedno poskrbi za dobro počutje. Pričakala nas je z vročim čajem, da smo si dobro ogreli grla. V veselem pričakovanju smo šli novim dogodivščinam naproti. Na mejnem prehodu ni bilo težav, cariniku na hrvaški strani pa smo bili zanimivi. Gotovo si je mislil, le kam se peljejo te razigrane ženske. Ker pa smo imele v avtu našega Jako, je za vsak slučaj preveril, da ne bi peljali prek meje »kakšnega Jelinčiča«. Polni pozitivne energije smo prispeli na kraj prireditve. Z nasmejanimi obrazi in polno mizo dobrot so nas sprejeli. Pospremili so nas do tople sobe, kjer smo se v miru pripravili na nastop. Velika dvorana, dobro ogrevana, je bila praznikom primerno okrašena. Vse je bilo pripravljeno, vse je potekalo mirno. Organizacija je bila brezhibna. Ob določeni uri je sledil pozdrav prirediteljev, nastopi ter županov pozdrav in voščilo za praznike. Gostje tega večera so bili: KUD Bolnišnice Ptuj, plesalci in pevci folklornih skupin iz Preloga, Vinice, Cestice, Vira iz Dalmacije in naša skupina. Uživali smo predvsem ob plesih, nekatere od njih smo videli prvič. Vsaka skupina je bila nekaj posebnega. Posebno pozorno smo opazovali različnost oblačil.

In že smo bili na vrsti mi. Ko smo prihajali na oder, nam je občinstvo močno zaploskalo, kar nas je zelo opogumilo. Odpeli smo lepo, navdušili obiskovalce. Nagradili so nas z močnim aplavzom. Sledila je izmenjava daril. Vsakdo izmed nas je dobil rožico z voščilom: »Blagoslovljen božič i sretnu novu 2010. godinu želi vam KUD Cestica.« To nam bo drag spomin.

Po prireditvi so nas domačinke spremljale v gostišče, kjer nas je že čakala dobra večerja. Zapeli smo našo napitnico Kol'ko kapljic - tol'ko let! Pridružili so se nam vsi nastopajoči. Prijetno razpolože-

nje se je nadaljevalo z veselimi muzikanti. Vzdušje je bilo enkratno. Mladina je plesala, da jih je bilo veselje gledati. K naši mizi je pristopil župan, ki nas je pohvalil; bil je navdušen nad našim petjem. Zaželel nam je lepe praznike, se zahvalil za sodelovanje in nas povabil na prihodnje srečanje v Vinico in Cestico. Tudi mi smo se mu zahvalili za povabilo in za gostoljubje, ki smo ga bili deležni ta večer. Z zadovoljstvom, da smo kanček k uspelemu večeru prispevali tudi mi, smo se vračali domov. Spomnili smo se pesmi, ki pravi: Še en večer je zdaj za nami, večer v prelepi družbi zbrani, nihče nikdar naj ne pozabi, da bilo nam je lepo!

Tako se je končal zadnji, 18. nastop v letu 2009. Novo leto je že tu in z njim nova pričakovanja in želje. Naša želja je, da nas še dolgo družijo lepa ljudska pesem.

Najdaljša zahvala

HVALA vsem in vsakemu posebej, ker smo si vzeli čas in bili štiriindvajset ur odsotni od doma. **HVALA** našim domačim, da so brez godrnjanja preživeli našo odsotnost. **HVALA** našim šoferjem, ki so nas pripeljali do cilja. **HVALA** za sirove štručke, ki smo jih jedli takoj, ko smo prispeli. **HVALA** za pijačo (od 0 do 52 % alkohola). **HVALA** za tople prostore, v katerih smo se hranili, plesali in spali. **HVALA**

Nežki, ki nas je priganjala na vajah od 15. do 19. ure v soboto in od 9.30 do 12. ure v nedeljo. **HVALA** za prijetnega kuharja, upravnika in upravnico. **HVALA** Danici, da je prišla in pela z nami. **HVALA** mladim, da so zdržali s starejšimi. **HVALA** tistim, ki so delali »gluposti«, da smo se imeli komu smejati. **HVALA** našim mladim muzikantom. **HVALA** Tiliki,

da si je vzela čas in nas prišla pogledat. **HVALA** plesalkinemu zetu za dobro pico. **HVALA** našim dežurnim za lepo pripravljeno mizo, strežbo obrokov in pospravljanje z mize. **HVALA** nedeljskemu godovniku za priboljšek pri zajtrku. **HVALA** Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Štrk Spuhlja.

»Ja, prosim.«

»Halo, nekdo od vaših je pozabil modro rjuho. Verjetno ste še nekje blizu, obrnite in jo pridite iskat.«

Presneto (ali nekaj podobnega), to je gotovo pozabil kakšen moški - si mislim.

»V kateri spalnici, levi ali desni?«

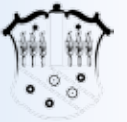
»V desni.«

»V ženski???? Ja krasno, moja jel!«

SFP je pozabil »vilahen«.

SFP (skriti folklorni poročevalec z intenzivnih vaj obreške folklore)

Pisma bralcev

Kaj pomeni zdravje?

Ko berem Sredico, vidim, da pišejo večinoma mlajši in zdravi občani. Pišejo, kaj se je vse naredilo, kaj še je treba urediti, športne prispevke, izlete in druge večinoma lepe prispevke, kar je tudi prav.

Napisal bom nekaj o boleznih, ki nas tarejo predvsem starejše, pa bodo mogoče kdaj tudi drugi opisali svoje težave. Zato sem temu prispevku dal takšen naslov.

Ko si zdrav, nikoli ne pomisliš, da boš kdaj bolan. Vedno vidiš, kaj je treba še narediti doma ali na polju, da bi bilo lepo urejeno. Ko dopolniš 70 let, se lahko vse obrne drugače.

December 2007. Iznenada vrtoglavica, izguba ravnotežja, zvočenje v ušesu. Vrtoglavica se stopnjuje do te mere, da bruhaš in to lahko traja tudi več ur, sam pa si še toliko pri zavesti, da misliš, da te bo konec. Iščeš pomoč pri zdravniku, ki pa ne more ugotoviti prave diagnoze, da bi ti potem lahko predpisal ustrezna zdravila. Poslal me je na preiskave v laboratorij, rentgen, gastrokopijo, ultrazvok trebuha. Za vse te preiskave pa so danes dolge čakalne dobe, bolezen pa se medtem stopnjuje.

15. januar 2008 zvečer. Tako močna vrtoglavica z bruhanjem, da so mi morali poklicati zdravnika. Prišla je dežurna zdravnica in ugotovila, da imam Menierovo bolezen, ki pride iz srednjega ušesa. Pozneje sem prebral, da je ta bolezen zastrašujoča, vendar ni smrtno nevarna. Zdravnica mi je predpisala zdravila, katera so mi zares pomagala. Čez leto sem imel še nekaj vrtoglavice v manjši obliki. Skoz sem dal tudi vse potrebne preiskave.

Nekje novembra 2008 so se težave začele ponavljati. Zaprošil sem zdravnika, naj me pošlje v bolnico, dal pa me je na slikanje možganov k dr. Mudniču na Ptuj. Plačati 150 evrov ali čakati mesec in pol? Po pomoč sem se obrnil k zdravnici v Ormož. Na okencu so mi odrinili kartico, češ vi imate svojega zdravnika, pa še popoldne tukaj dela! Vztrajal sem in ko so se odprla vrata ambulante, sem sestri izročil zdravstveno kartico in jo zaprosil, če lahko pridem do zdravnice. Dejala je, da bom moral pač do zadnjega počakati. Pred začetkom malice me je poklicala. Ko sem ji razložil moje dogodke, me je vprašala, če imam prevoz.

Čez par dni me je poklical šofer zdravstvenega doma in mi dejal, da jutri pride po mene. Spotoma je vzel še dva druga. Med potjo mi je dal svojo telefonsko številko, na katero naj pokličem, ko bom gotov. V Ormožu je vzel vse potrebne papirje in me peljal v Maribor na ORL oddelek za sluh. Čakal sem v čakalnici že tretjič in me je bilo malo strah, ker mi je zdravnica na tem oddelku že zadnjič na izvid napisala, da ne znam opisati vrtoglavice. Prevele so me druge sestre kot zadnjič, me pregledale in dejale, da naj počakam na izvide. Prišla je zdravnica Špindlerjeva in mi dejala, da se je z mojo zdravnico dogovorila, da ostanem v bolnici. V bolnici sem ostal teden dni, kjer so mi naredili vse preiskave. Ko sem iz bolnice dobil vse izvide, sem jih odnesel k svoji zdravnici in jo zaprosil, če lahko postanem njen pacient. Ker me je sprejela, se je moja kartoteka prenesla v Ormož. Ker je toliko postorila zame, sem ji napisal in poklonil pesmico. Hvaležno mi je povedala, da je pohvale že dobivala, pesmice pa še ne.

Mislil, da nisem bil predolg. Skušal sem biti čim krajši, zato tudi nisem opisal vseh neljubih dogodkov.

Odkar sem prišel iz bolnice, nisem imel vrtoglavice in jemljem samo tista zdravila, katera mi je predpisala zdravnica Alenka Simonič.

Vsem, kateri boste prebrali moj prispevek, želim, da bi bili zdravi. Kajti takrat, ko zbolíš, komaj razumeš, kako srečen si, ko si zdrav.

Alenki Simonič v zahvalo

Alenka v šolo Ptuj je hodila,
tam se vsega je naučila.
Tudi peti lepo zna,
z mojim sinom v zboru se spozna.

Ko šole je končala,
zdravnica je postala.
Zdaj v zdravstvenem domu dela, se poučuje,
da ji dela nikdar ne zmanjkuje.

Ko mene bolezen je napala,
vrtoglavica in bruhanje, to ni šala,
na hitro le ona je to znala,
da Menierova bolezen me napala.

Po letu dni bolezen se mi spet ponovi,
na hitro le ona v bolnico me napoti.
Vse je uredila, na vse bila pripravljena,
zato od mene nikdar ne bo pozabljena.

Zdaj lepa prijazna mala
moja zdravnica je postala.
Ko prijazno pogleda me v oči,
obrišem solzne si oči.

Je vedno zbrana in nasmejana,
čeprav ima veliko dela in skrbi.
Doma še ima mamo in otroke tri,
srečni smo lahko vsi, kateri smo k njej prišli.

Hvala ti za vse, kar postorila si za nas,
saj skrbiš za zdravje naše, da bolečine ni.
Ostani nam srečna in zdrava vse dni,
to želimo ti pacienti vsi.

Milan Bratuša

Opomba uredništva:

Prispevka sta ostala na željo avtorja vsebinsko in pravopisno nelektorirana.

Franc Krnjak

Operacija brez noža (po Martinu Kojcu)

»Med postom in gladovanjem je velika razlika. Postiti se pomeni, da se prostovoljno vzdržimo hrane z namenom, da lahko organizem iz našega telesa izloči vse strupe in usedline. Šele v trenutku, ko bi bile vse tuje snovi odstranjene iz telesa, bi se začelo gladovanje.« Takšna je logična opredelitev posta, ki je tesno povezan z gladovanjem, saj je med njima zelo prozorna ločnica. Zanimiv zapis o postu sem prebral v zapisu našega velikega rojaka, parapsihologa in zdravilca Martina Kojca. Obenem pa sem razmišljal o približajočem se postnem času. Idealen trenutek za tiste, ki hočejo za svoje telo narediti nekaj več, ni pa nujno, da post opravijo ravno v postnem času. Poznavalci pravijo, da za takšen radikalen poseg v organizem ni nikoli prepozno, le nekatere pomembne pogoje morate upoštevati.

V nadaljevanju razprave o postu našega zdravilca duše, Martina Kojca, se ta dotakne primerjave med telesom in strojem ali celo z živaljo. Pravi, da vsak pameten človek, če ugotovi, da je njegov stroj ali orodje pokvarjeno, ga pusti pri miru in mu najde primernega mojstra, ki ga popravi. Ravno tako se zgleduje po živalih, saj bolna žival ne sprejema hrane, prav tako ne bolni otrok. Z našim telesom ni nič drugače. Toda večina ljudi meni, da mora obilo jesti, da si tako nabere čim več moči za primer bolezni, ne vedo in ne razumejo pa organizma, da s tem gojijo nove bolezni. Posledica tega je, da prične organizem stavkati in to stavko naznani z različnimi boleznimi. In sedaj rabimo »mojstra«, ki bo organizem popravil. Navadno je to, če je hujša bolezen, zdravnik, v mnogih primerih pa si lahko pomagamo sami - s postom, ki mu nekateri pravijo kar operacija brez noža. Naše telo, pravi zdravilec Kojc, potrebuje silno malo hrane, prav tako bolno, ki mu moramo dati priložnost, da se otrese škodljivih snovi, ki smo mu jih vsilili. Takšno regeneracijo organizma lahko dosežemo, če ga prenehamo obremenjevati z odvečnimi kalorijami. Če namreč telesu, razen majhnih količin vode, ne damo nobene hrane, dobi organizem čudovito sposobnost, da odstrani iz vseh delov telesa vse odvečne snovi in strupe, ki so se nakopičili. Proces presnove pri postu poteka pravzaprav nemoteno dalje, seveda z odvečnimi snovmi, ki so se nabrale v telesu. Zdravljenje s postom traja navadno od 7 do 40 dni, odvisno od bo-

lezni. V težjih bolezenskih primerih pa je potreben zdravniški nadzor. Že po nekaj postnih dnevih se pojavi močan odtok strupenih snovi iz telesa. Jezik pokrije sluz, okus postane kisel, slan in grenak. Gnolobni plini izparevajo skozi kožo in pljuča, urin postane moten, temen. V današnjem času se nekateri ljudje postijo kar tako, za dobro počutje ali za zmanjšanje odvečnih kilogramov, nekateri pa iz verskih razlogov. Kojc bralcu prepričljivo polaga na srce, da že 24-urni vsakotedenski post pokaže presenetljive uspehe. Po postu pa čaka človeka notranje očiščenje, sprostitve, duševno in telesno pomlajenje.

Vsekakor je preizkušen recept Martina Kojca zanimiv, poučen in koristen. Že za dobro počutje bi ga kazalo preizkusiti. Vsaj v bolj blagi obliki! Je pa res, da je to prvi korak, kar lahko naredi človek za svoje zdravje. In tudi najcenejši je! Poskusite!

Zdenka Dogša, Zlatka Marčec

Razstava »Exotica« v Središču

Predzadnjo soboto in nedeljo v januarju smo lahko v Središču občudovali nekatere eksotične živali na razstavi v šolski telovadnici. Razstavljenih je bilo približno osemdeset različnih kač, kuščarjev, škorpionov in pajkov. Kot nam je povedala veterinarica in oskrbnica živali Ottilia de Navratil, se že 8 let ukvarja s to dejavnostjo in jo nenehno nadgrajuje skupina petih podjetnikov iz okolice Dunaja.

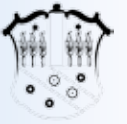
Občudovali smo različne kače, med drugim kolumbijsko boo, ki med razstavljenimi plazilci edina koti žive mladiče, gože, zelo strupeno kobro, pitone, eno največjih kač - zeleno anakondo, mavričnega udava in seveda strah zbudajočega, sedem metrov dolgega in 130 kg težkega, tigrastega pitona. Njegovo prehrano predstavlja dvakrat mesečno šest ali sedem zajcev.

Nič manj zastrašujoči niso bili razstavljeni krokodili, ki sicer zrastejo tudi do pet metrov v dolžino, za razliko od lepo obarvanih legvanov in drugih kuščarjev. Mnogim obiskovalcem pa so bili še najmanj všeč gomažeči in bolj ali manj kosmati pajki, različnih velikosti in barv, ter seveda nevarni škorpioni.

Številni obiskovalci, ki so si ogledali razstavo, so morda prvič zbrali pogum in pobožali kačo, tisti najbolj junaški pa so si jo celo nadel kot ogrlico okrog vratu. Ostali pa so raje vse skupaj radovedno opazovali s primerne in varne razdalje.

Martin Kojc - parapsiholog

Zlatka Marčec

Kateri ptič je to?

Knjiga s tem naslovom je našla letošnjo zimo prostor na okenski polici v naši kuhinji. To je vodnik za določanje ptičev, ki sem ga kupila z namenom, da ga vzamem s seboj na sprehode v bližnji gozd in si z njim pomagam pri prepoznavanju pernatih prijateljev. Ob nekaj poizkusih sem ugotovila, da je takšen pristop neuspešen, saj ptički namreč ne čakajo, da bi opazovalec uspel v knjigi najti ustrezno sliko in opis.

Obilica snega pa je ponudila drugačno možnost - ptičke je privabila v bližnjo ptičjo krmilnico, ki smo jo obesili na drevo ob hiši. Opazovanja smo se lahko lotili na skoraj znanstven način. Razen omenjene knjige smo si pomagali še z dvema: Poskrbimo za ptiče in Sto vrtnih živali na Slovenskem. Pernata družina nam je prirejala neizmerno veselje v dolgih zimskih popoldnevih. Zabavali pa smo se tudi, ko smo v priročnikih iskali načine uvrščanja v določeno vrsto in spol ali opazovali osnovne značilnosti vedenja posameznih ptic.

Najbolj množično so našo krmilnico obiskovali domači vrabci. Vrabček je ptiček, ki mu delamo krivico. Pretirano smo nejevoljni, ko nam na vrtu veselo pobira seme pravkar posejanih vrtnin in se sladka z mladim grahom. Pozabljamo pa, da je zelo koristen pri uničevanju škodljivcev, kot so črvi, mušice, pa tudi listne uši. Samček je večji in bolj barvit kot samička. Pri njem pa se pojavi še zanimiva posebnost: njegov kljun je pozimi temne svinčeno sive barve, po paritvi pa postane rjav.

Poljski vrabec ima v primerjavi z domačim perje v bolj rjavih odtenkih, predstavnika obeh spolov sta enako obarvana.

Opazili smo siničke treh podvrst: močvirsko sinico, ki ima svetlečo kapico in hrano pobira pretežno po tleh. Je edina vrsta sinice, ki si dela zalogo hrane. Plavček je prepoznaven po izrazito modrem perju na glavi. Zelo je prepirljiv pri obrambi svojega okolja. Je spreten, lahko bi rekli, da je pravi akrobat. Velika sinica je značilno rumeno-zeleno obarvana in je zelo pogosta obiskovalka krmilnic. Opazimo lahko, da vzame seme v kljun in odleti na bližnjo vejo, kjer ga prime z obema krempljema in pridno kljuva s trdim kljunom.

Veliki Detel

Brglez

Olivno zeleno perje z rumenimi dodatki po perutih in perju označuje zelenčka.

Na tleh pobirajo seme ščinkavci. Samec je mnogo bolj barvit kot samička, ki je precej podobna samici domačega vrabca.

V družbi ščinkavcev priletijo v krmilnico njihovi bližnji sorodniki - pinože. Le-te lahko opazujemo samo pozimi, saj poleti gnezdiijo v ruski tajgi. Barve perja pri pinoži spominjajo na bleščeče jesensko bukovo listje.

Zelo ljubek ptiček z značilnim oranžnim slinčkom je taščica. Ker je zelo zaupljiva in rada zahaja v bližino ljudi, nemalokrat žal konča v mačjih krempljih.

Še en zelo droben in prisrčen ptiček z rdečo obarvano glavico in živopisanim perjem je lišček. Tudi pri tej vrsti sta predstavnika obeh spolov enako barvita.

Pravi posebnost med ptiči je brglez. Edini je sposoben po drevesnem deblu plezati z glavo navzdol in po notranji strani vej.

Dlesk je skladnih barv, opazen pa je zaradi svojega izredno močnega kljuna, ki mu daje posebno mogočen videz.

Pod živo mejo smo opazili črna kosa in srčno upam, da bo parček v tem vejevju spletel gnezdo.

Na deblu drevesa, na katerem smo imeli krmilnico, smo letos na naše veliko veselje prvič opazili velikega detla. Vsi trije predstavniki te vrste, samica, odrasel samec in mladiči imajo rdeče obarvan trebušni del, mladiček ima rdečo kapico še na glavi, samec pa je rdeče obarvan na zatilju. Kako glasno je njegovo trkanje po lubju, pa zagotovo ni potrebno posebej omenjati.

Naj končam z zanimivo ugotovitvijo, da niso samčki pri vseh vrstah ptic lepši kot samičke. Res pa je, da je v večini barvitost samičk manj izražena. Zakaj? Iz preprostega razloga: manj bleščeče, varovalne barve njih in njihove mladičke velikokrat obranijo pred sovražniki in omogočajo nadaljevanje rodu.

Pa še nekaj. Ste kdaj opazili kako zanimive priimke imamo Slovenci? Kos, Škrjanec, Golob, Čuk, Brglez, Drozg, Strnad, Sraka, Žerjav... Nekaj jih živi tudi med nami.

Priročniki, ki smo jih uporabljali kot pomoč pri prepoznavanju ptičev: Esenko, Ivan. (2008), Sto vrtnih živali na Slovenskem, Prešernova družba:Ljubljana.

Singer, Detelf. (2004), Kateri ptič je to, Založba s Knjigo v naravo: Ljubljana. Božič, Ivo A. (1997), Poskrbimo za ptice, ČZD Kmečki glas: Ljubljana.

Lara Terbuc

List iz mojega dnevnika

19.12.2009

Odhod ob 7.35.

Narahlo je snežilo. Sneg se je že oprijemal cestišča. Teta je vozila zelo previdno. Bili sva že v Mihovcih. Peljali sva se prek potoka Sejanca. Kmalu sva bili v Cvetkovcih. Pri Zamušanih je potok Pesnica. V Moškanjcih so že plužili in posipavali cesto. V Borovcih so imeli na strehi jelenčke, ki so se svetlikali. Spet so plužili nasprotno cestišče. Bili sva v Hajdini - na novi avtocesti. Zdelo se nama je, da je vedno bolj snežilo. Okrog naju je bilo vse belo. Na cesti ni bilo veliko prometa. Verjetno zato, ker je bila sobota in vremenske razmere so bile zelo neugodne. Peljali sva se v koloni za tovornjakom, ki je posipaval cestišče s soljo. Po avtocesti sva se peljali samo 60 km na uro. Levi brisalec za vetrobransko steklo je brisal zelo slabo, ker je bil obložen z ledom.

Na izvozu za Velenje in Žalec sva skrenili z avtoceste. Snežilo je vedno bolj. V hribi ni šlo brez snežnih verig. Poklicali sva pomoč. Dva prijazna gospoda sta nama pomagala, da sva prispeli na cilj. Najin cilj je bil kraj Arnače pri Velenju.

Ko sva se vračali domov, sva del poti prevozili z verigami. Še vedno je močno snežilo. Avtocesta je bila kar primerno očiščena. Vozili sva 70 km na uro. Ustavili sva se na počivališču Lopata. Tam sva si kupili kakav in sendvič. Od cestninske postaje Tepanje proti Mariboru je bila cesta katastrofalna. Vozili sva se zelo počasi. Nekje sva videli, da sta dva avtomobila zletela s ceste. Po radiu sva poslušali poročila o razmerah na cestah. Še enkrat sva se ustavili in očistili brisalce, ker se je na njih nabiral led. Potem sva se peljali po Puhovem mostu čez reko Dravo. Na Dravi je bilo nekaj račk in malo ledu. Na cesti je bilo še vedno veliko snega. Kmalu sva bili v Spuhlji. »Še malo pa bova doma. V Ormožu bova šli na bencinsko črpalko in v trgovino Mercator.« Nek tovornjak naju je skoraj zasipal s snegom. Bili sva na ormoški obvoznici. Še vedno je snežilo. Oddahnili sva si, ko sva prispeli domov. Bilo je res »svinjsko« vreme.

Foto: Špela Stanjko

Marjana Janežič

Plezalna stena je pripravljena

V decembrski številki Sredice sem svoj prispevek končala z besedami: »Veselimo se nove plezalne stene v telovadnici!«. Res smo se je razveselili.

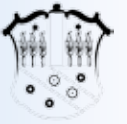
Ko so prispela vabila za februarске govornice ure v šoli in hkrati tudi slovesnost ob prevzemu plezalne stene, se mi je odvalil kamen od srca, verjetno ne samo meni, ampak marsikomu iz Upravnega odbora Šolskega sklada.

Izvajalec Vertical iz Ptuja je obljubil, da bo plezalna stena dokončana že v mesecu decembru, a se je obljubljeni rok zavlekel vse do februarja. Vsak teden, ko smo hodili zvečer na rekreacijo, smo opazovali to počasi napredujočo mojstrovino. Zdelo se nam je, da se dela nikamor ne premaknejo. V mesecu januarju smo postajali že zelo živčni. Prepričani smo bili, da če izvajalcu ni uspelo dokončati v decembru, bo dokončal vsaj v januarju. Tako smo pač sklepali.

Šele v februarju pa smo jo le dočakali. V mesecu polnem norčij. Slovesen prevzem plezalne stene je bil, kot sem že omenila, pred govornicami urami. Zbralo se je veliko število staršev, ki jih je stena s svojo velikostjo in barvno pestrostjo presenetila. Pred plezalno steno sta nam zaplesali plesni skupini osnovne šole. Ravnatelj je učence še enkrat pozval, naj spoštujejo nove pridobitve: tako novo šolo kot plezalno steno. Gost prireditve je bil plezalec Sandi Kelnerič, ki nam je s svojim sinom predstavil večšine plezanja. Plezati so poskusili tudi naši učenci. Nekateri so priplezali precej visoko, saj so se s plezalnimi stenami srečali že v šoli v naravi. Povabljeni smo bili tudi odrasli, a smo se spretno izgovorili na neprimerno obleko ali obutev.

Zadnjo besedo je imel seveda izvajalec del Danilo Šegula, ki je dejal, da mora biti stena popraskana, saj se šele takrat vidi, da ne stoji kot spomenik, ampak da učenci veselo plezajo po njej.

Veselje učencev na plezalni steni so omogočil naši donatorji: Carrera Optyl Ormož, Jakl Sebastjan s.p., Občina Središče ob Dravi, BTB d.o.o., Dogša d.o.o., Krap d.o.o., Monika Kocuvan s.p., Novak Jože s.p., Kopija Nova Maribor, Biro Bit d.o.o., Kolarič Marjan s.p. Vsem donatorjem, učiteljem in delavcem šole ter staršem se iskreno zahvaljujem za podporo pri delovanju našega sklada.

Maja Rajh, TD Središče

Pustna povorka v Središču ob Dravi

Leto se je obrnilo naokrog. Začelo je dišati po krofih, to pomeni, da je prišel čas pustnega rajanja. Tudi letos je Turistično društvo Središče ob Dravi v soboto, 13. februarja, organiziralo 13. tradicionalno povorko pustnih mask. Sprevod mask je ob 14. uri krenil od občinske stavbe, po Slovenski ulici do Sokolane. Pustne povorke se je udeležilo 26 skupin. Kot vsako leto do zdaj, so se v povorko tudi letos vključili OŠ Središče ob Dravi, otroci in vzgojitelji vrtca Središče ob Dravi, vrtca Kog ter OŠ Stanka Vraza iz Ormoža. Povorki so se letos pridružili še otroci iz vrtca Miklavž pri Ormožu. Predstavile so se skupinske maske iz Središča, Godenincev in Obreža. Na čelu povorke je korakala središka godba na pihala, ki je bila našemljena v Mozarte, za njimi so sledile druge skupinske maske, nato pa še skupinske maske na vozilih.

Ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali Stanko Ivanuša, Nevenka Korpič, Valentin Odar, Samo Simonič in Tatjana Strelec, je imela težko nalogo, saj so se maske letos zelo potrudile s svojim nastopom in videzom. Ocenjevalci so sodelujoče skupine ocenjevali v dveh kategorijah, in sicer posebej skupinske maske »brez vozil« in skupinske maske »z vozili«. Pri oceni so upoštevali originalnost maske, izvedbo, nastop in estetski videz. Razglasitev rezultatov, podelitev nagrad in

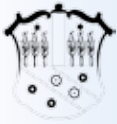
priznanj je bila v Sokolani. Vse sodelujoče skupine so prejele praktične in denarne nagrade, prve tri najbolj ocenjene maske v vsaki kategoriji pa tudi nekoliko višji denarni znesek. Med »peš skupinski« maskami so dodeli ocenjevalci prvo mesto učencem 8. razreda OŠ Središče, ki so predstavljali Egipčane, drugo mesto so zasedle »čebelice« iz 1. razreda OŠ Središče, tretji pa so bili »grozdeki« iz OŠ Stanka Vraza. V kategoriji skupinskih mask z vozili pa so si prvo mesto po mnenju komisije prislužili Indijanci, ki so jih predstavljali člani središkega Konjeniškega društva, drugo mesto je zasedla skupina iz Obreža, ki je predstavljala slovensko-hrvaške politične razmere ter odnose med Pahorjem in Kosorjevo. Tretje mesto pa so ocenjevalci namenili skupini »Stavkajočih delavcev« iz Lešnice.

Povorke se je udeležilo precejšnje število ljudi od blizu in od daleč. K temu je vsekakor pripomoglo prijetno sončno vreme.

Občini Središče ob Dravi in številnim donatorjem se zahvaljujemo za vsa prejeta sredstva ter nagrade, saj brez njih ne bi mogli organizirati pustnega karnevala. Pustno rajanje se je nadaljevalo v Sokolani ob dobri glasbi in vzdušju do zgodnjih jutranjih ur, člani turističnega društva pa se že veselimo naslednjega pustnega karnevala leta 2011.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Ko se srečata predsednika dva!

Odločila sta se predsednika,
sosedova Jadranka in Borut naš,
da se zopet sestaneta
in to prav pri nas,
saj tik ob meji leži naša vas.

Ob srečanju sta se pogledala lepo,
si roke stisnila močno,
nežno se objela in
ob toplem kaminu obsedela.
Je Borut preudarno dejal,
da plamen prijateljstva bo še naprej plapolal.

Mi, ki ob meji tu živimo,
s sosedi Hrvati prijateljstvo delimo,
enako želimo vsem,
ki tare mejni jih problem.

Alojzija Lukner

K središkemu fašenku naj nekaj dodam v imenu obreških gasilcev
in folklornikov. Letos smo v Obrežu nameravali pust kar »prespatik«.
Pa nam ni uspelo. Za to sta zaslužna predvsem naša obreška pe-

snica Lojzika z idejo in s priložnostnimi verzi ter Branko, ki vsako leto poskrbi, da je naš voz opremljen z vsemi potrebnimi rekviziti. Letos sta nas presenetila še »beli Ivan & črni cigan« z zelo dobrim bogračem za »vse Pahorjve in vse Kosorjeve«. Pa še za vse posebej povabljenega je bilo dovolj. Naj še dolgo živi središki karneval.
SFP (skriti folklorni poročevalec)

V imenu otrok poročali Jasna Munda in Katja Volgemut

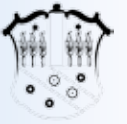
Tralala, pustne smo šeme

Pust, širokih ust, se je oglasil tudi v našem vrtcu Navihanček. Že na pustno soboto nas je zvalil na središki pustni karneval. Gusarji, cirku-santi, račke in druge živalice smo v spremstvu vzgojiteljic in staršev ponosno in pogumno zakorakali po srediških ulicah ter radovedno opazovali obiskovalce prireditve. Gotovo pa oni tudi nas. Nikogar se nismo ustrašili. No, razen kurentov ... pa še teh čisto malo.

Veselo pustno rajanje smo nadaljevali v torek v vrtcu. Tja smo prišli našemljeni, nekateri pa smo pustna oblačila prinesli s sabo in se nato našemili s pomočjo vzgojiteljic. Otroci iz vseh skupin smo se združili v skupno rajanje. Seveda pa ni šlo brez slastnih krofov, ki smo jih pojedli že za zajtrk. Svoje lepe maske smo želeli pokazati tudi drugim, zato smo se odpravili še na sprehod po Središču. Ljudje so si nas z veseljem ogledovali, nas fotografirali ali pa pomahali v pozdrav. To je bilo doživetje! Skrili smo se za svoje maske in se počutili kot pravi metuljčki, zajčki, levi, medvedki, princeske, ninje ...

Tralala, hopsasa, pustne smo šeme, tralala, hopsasa, nič nismo lene.

Robert Novak

Rekreacijsko društvo Godeninci na sankanju v Mislinjskem grabnu

Dnevi po novem letu so hitro minevali, zato se je približal tudi naš - sedaj že tradicionalen - odhod na sankanje. Po predhodnem vabilu je bilo potrebno samo še počakati na zadostno količino snega in primerno temperaturo na sankiški progi. V ta namen smo se tudi tokrat zbrali 16. januarja zjutraj pri našem predsedniku Darku Kocjanu. Za prevoz smo najeli dva kombija, bilo pa je tudi kar nekaj osebnih avtomobilov. Kot aktiven član našega društva se nam je pridružil tudi župan Jurij Borko, ki je izrabil priložnost za pogovor s tamkajšnjim, torej mislinjskim županom.

Potovanje je, kot vedno v druženju s člani RD Godeninci, potekalo v prijetnem in veselem vzdušju. Med potjo smo se seveda večkrat ustavili, tudi pomalicali in se okrepčali s toplimi napitki. Tako pripravljeni smo prispeli na kraj prireditve.

Gostitelji so nas seveda že nestrpnost pričakovali, kajti malo smo zamujali. Kot dobri prijatelji so se znova dokazali tamkajšnji organizatorji in tudi udeleženci, saj so nemudoma odstopili vsa pre-

vozna sredstva za vožnjo na hrib. Ponujene usluge smo sankiški hitro zagrabili in se natlačili na traktorske prikolice, s katerimi so vozili po zasneženi gozdni cesti. To cesto smo pozneje uporabljali za sankiško progo.

In dirjanje se je začelo. Pred prvim spustom so nam podali domačini varnostna navodila in začelo se je. Že po nekaj metrih vožnje so se slišali vzkliki, pa tudi prvi »zlet« s steze. Tako smo preizkušali naše sankiške sposobnosti, pa tudi testirali doma izdelane sani iz železnih cevi, kajti izkušnje iz prejšnjih let so pokazale, da takšne sani dobro »letijo«.

Organizatorji so letos pripravili manjše tekmovanje v sankanju, zato so se nanj lahko prijaviли vsi udeleženci. Ker se med nami ni nihče prijavil, smo ta čas izkoristili za malico, ki so jo pripravili organizatorji. Med malicanjem je stekel pogovor med našimi sankiški in domačini, kajti po nekajkratnih srečanjih so se stkale tudi pristne prijateljske vezi. Pogovori so potekali tudi o možnostih še tesnejšega sodelovanja med društvoma.

Po prvi vožnji čisto z vrha proge smo organizatorje poprosili za večkratni prevoz na zgornji štart. Zgoraj na višjeležečem koncu

je lepo sijalo sonce, zato je bil pogled na pokrajino naravno idiličen. Na naše zadovoljstvo so prošnji ugodili. Celotna dolžina proge je tako znašala kar nekaj več kot pet kilometrov, pa tudi cesta je bila bolj strma in zaledenela kot v spodnjem delu. Znova je bilo moč slišati različne vzkliki in komentarje ob hitrostih, ki smo jih dosegali s sanmi. Kot dokaz za velike hitrosti naj povem, da smo si morali na koncu vožnje očistiti obraze in nosove. Marsikdo med nami je zaradi hitrosti ali slabšega krmiljenja končal ovinek v snegu.

Čas je hitro mineval in približal se je pozen popoldan. Tudi letos smo se izkazali za najbolj vztrajne, saj smo prizorišče zapuščali med zadnjimi. Po slovesu z gostitelji nas je čakala še pot domov in zaslužen počitek.

Katja Volgemut, Lidija Lukman

Ljubitelji vode in snega z »DTV Partizan« na Rogli in v Zrečah

Željni kopanja, smučanja in novih dogodivščin, so se letos v velikem številu odzvali povabilu DTV Partizan Središče ob Dravi na vsakoletno druženje na smučišču na Rogli in v termah Zreče.

V prijetni zadregi smo se znašli organizatorji ob številnih prijavih, ki so presegle vse dosedanje. Nismo dolgo oklevali, kaj narediti: organizirali smo še drugi avtobus. Dva avtobusa članov in tudi nečlanov DTV Partizan sta v soboto zjutraj, 23. januarja 2010, odpeljala proti zreškim termam in smučišču na Rogli.

Ob 7. uri smo se zbrali pred Sokolano, kjer smo se razdelili na plavalce in smučarje. Prvi avtobus smo napolnili plavalci, drugega pa smučarji. Vožnja je potekala v veselem vzdušju in prijetnem klepetanju. Po prihodu na kopalnišče smo smuknili v kopalke in se zapodili proti »toplim kopelīm«. Vsakdo si je poiskal zase primerno sprostitvev: plavanje v notranjih ali zunanjem bazenu, več vrst vodnih masaž ali le sproščen klepet v topli vodi. Imeli smo dovolj priložnosti,

da smo se naplavali in naklepetali. Ker je bilo z nami tudi nekaj predšolskih otrok in osnovnošolcev, je potrebno zapisati, da njim (in odraslim) ni bilo prav nič dolgčas, saj je bilo veliko stvari, kjer so lahko porabili odvečno energijo. Plavalo je 27 udeležencev: 14 upokoјencev, 6 odraslih in 7 otrok. Upokoјenka Zinka Merkoci se vedno z velikim veseljem pridruži plavalcem, veliko veselje pa je plavanje pomenilo najmlajšemu plavalcu Dinu.

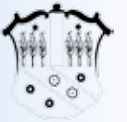

Na Roglo je pot nadaljevalo 50 udeležencev: 43 smučarjev (27 odraslih, 5 srednješolcev in 11 osnovnošolcev), trije pohodniki in tri sankarice. Najstarejša in redna udeleženca - smučarja Slavko in Marijan sta že skoraj pozabila, kdaj sta srečala »abrahama« - peto desetico, seštevke let najmlajših sankaric Tie in Monje pa ne seže do konca prve desetice!

Vsi smo neizmerno uživali na Rogli, ki se nam je tokrat pokazala v vsej svoji zimski, sončni - pravljlični lepoti. Toliko bolj nas je organizatorje božalo lepo vreme, ker smo na sneg zvalili smučarje začetnike, mamice z otroki, cele družine in tudi koga, ki ga rado zebe. Plavalci smo se odpravili domov okrog 17. ure, z Rogle smo krenili nekoliko prej. Na poti smo se ustavili še v Tepanjah, kjer smo se plavalci in smučarji srečali. Vsi zadovoljni smo izmenjali svoja doživetja in se po prijetno topli okrepčitvi odpravili proti Središču. Na avtobusu smo izmenjali še zadnje vtise. Redni kopalci so pojasnili, da jim redno kopanje izjemno koristi, jih sprošča, poleg tega pa je lepa priložnost za prijetno druženje. Tisti, ki smo bili na Rogli, smo bili enotni v oceni: takšno Roglo smo imeli v številnih letih čast doživeti zelo, zelo redko!

Ob koncu naj velja vabilo vsem članom in nečlanom DTV Partizana, da se nam pridružite. Združimo prijetno s koristnim, zato se drugo leto spet vidimo.

Silva Marčec

Žegnanje

Bilo je v nedeljo, 27. grudna, nedelja Svete družine in god apostola Janeza. Kot večino nedelj sem se tudi tega dne ob osmih zjutraj pridružila cerkvenim pevcem na koru naše farne cerkve. Sredi maše pa je župnik napovedal, da bo žegnal vino. Spogledali smo se in ugibali, kdo ima s sabo stekleničko. Mi imamo gorice, zato bi jo jaz morala imeti. Začnem se opravičevati, da nisem vedela, da sem pozabila, da je to itak samo neka stara navada ali del cerkvene folklorne. No, pa sem tam! Folklorna je dejavnost, s katero sem zelo povezana. Žegnanje pa spada k ohranjanju običajev in s tem se pri naši folklorni skupini nenehno srečujemo. Niko Kuret je v svoji knjigi Praznično leto Slovencev zapisal, da po vsem Slovenskem na ta dan blagoslovljeno vino imenujejo šentjanžvec in tako postane »slovenska obredna pijača«, ki jo shranijo kakor blagoslovljeno vodo za vse leto in jo tako tudi rabijo. Vprašala sem malo starejše, ki pa imena šentjanžvec v naših krajih niso uporabljali. Poimenovali so ga kar žegnano vino.

Obljuba, da naslednje leto gotovo prinesem vino, je bila izrečena skupaj z obžalovanjem, da ga nisem že letos. Pa še pevce, ki so vsi eno generacijo starejši od mene, sem prosila, naj me naslednje leto pravočasno spomnijo.

In ker sem že omenila cerkvene pevce, bi povabila vse, ki radi požete, da se nam pridružite v nedeljo pri jutranji maši na koru. Tam imamo pesmarice za lažje obvladovanje besedila in če poznaš note, lahko tudi hitreje osvojiš melodijo. Vsaka maša je vaja in nastop hkrati.

Važno je samo, da imamo vsi posluh in res veliko veselja do petja. S tem svojim talentom pa morda polepšamo dan še komu, ki ima drug talent in nas bo razveselil ob kakšni drugi priložnosti.

Na god sv. Štefana, dan pred Janezovim, 26. grudna, sem žegnanje soli in konj zamudila. V Kuretovi knjigi pa sem prebrala, kako je to potekalo v 18. stoletju.

Na štefanovo zjutraj so kmečki sinovi in mlajši hlapci posebno skrbno očedili in počesali konje ter odjahali proti farni cerkvi. Dekleta so še prej okrasila konjem grivo in rep s papirnati rožami. Na primernem prostoru blizu cerkve je bilo zbirališče, nato pa so jezdec korakoma dva- ali trikrat jezdili okoli cerkve. Pred cerkvenimi vrati so se ustavili in čakali duhovnika, da je stopil iz cerkve in pokropil konje z blagoslovljeno vodo. Na ta dan so v cerkvi blagoslovljeni - žegnani - tudi sol. Konji in vsa ostala živina je dobila tega dne med krmo malo blagoslovljene soli. Lepa navada je bila tudi to, ko so z žegnano soljo potresli vsako

njivo. To so ponavadi opravili konjeniki, ki so se izpred cerkve zapodili na polja, saj drugače njive zaradi zime itak niso bile dostopne.

Čiščenje in »lišpanje« konj sem opazovala na domačem dvorišču. Jahanje do farne cerkve pa samo od daleč. Na kasnejše vprašanje, koliko pa imamo v fari konj, sem dobila odgovor: »Saj niso vsi prišli.« Iz tega bi sledilo: »Seveda, saj niso vsi »konjarji« kmečki sinovi, hlapcev pa tudi nimamo več, da bi prišli s konji na žegnanje.« Po zelo kratki debati in izmenjavi mnenj o tem, kam spada kateri konj, ali bolj natančno njegov jezdec, sem se spomnila, kako je bilo, ko smo se mi, dve sestri in dva brata, v osnovnošolskih letih kregali. Takrat je mama samo rekla: »Ti, ki si najstarejša, bi mogla biti najbolj pametna!« In prepričani smo končali tako, da je eden moral biti vedno najbolj pameten. Pameten biti pa v tem primeru pomeni, znati se z vsemi dogovoriti.

Pa žegnajmo še pamet. Ampak ker vsakdo misli zase, da je najbolj pameten, nam tega res ni potrebno. Kaj pa zdrava pamet? Mogoče pa nam manjka malo zdrave pameti. Primeren dan za žegnanje zdrave pameti pa poiščimo skupaj. Zanima me samo, koliko časa bomo potrebovali, da se bomo dogovorili in da bomo potem vsi, res vsi, zadovoljni z dnem v letu, ko se bomo posvetili samo naši zdravi pameti.

Najboljše žegnanje pa je gotovo tisto, ko nesemo k žegnu hrano. Vsako leto na veliko soboto (dan pred veliko nočjo). Ker pa imamo do hrane drugačen odnos - vsi jo potrebujemo, smo tega blagoslova deležni skoraj vsi v naši fari. Ta »žegen« pa naslednji dan še posebno tekne.

Samo Žerjav

Praznovanje občinskega praznika v naravi

Slovenija je dežela tisočernih naravnih in kulturnih znamenitosti, zgoščenih na tako malem prostoru, da jo vse več turistov, popotnikov in nasploh poznavalcev uvršča na vrh »novih« destinacij Evrope.

Ni pa si treba zatiskati oči, Slovenija je na žalost tudi dežela divjih in tudi malo manj divjih odlagališč. Kaj si naj misli, recimo, starejši zakonski par iz Nemčije, ki se odloči nekaj dni preživeti na našem Jeruzalemu in se po nedeljskem kosilu odpravi v bližnji gozd nabirati kostanje, ko ga na robu gozda pričaka kup odsluženega gradbenega materiala, v majhnem potočku pa star »šporhat«? Bosta Hans in Greta drugo leto še prišla v našo lepo deželico? Tega ne vemo. Če se bosta rahlo razočarana odpeljala po ormoški obvoznici domov, kjer komunalni delavci, odkar pomnim, vso navlako, če sploh, preprosto zmeljejo, namesto da bi jo pobrali, si bosta zopet lahko ustvarila (napačno?) sliko o nas.

V tem prispevku bi lahko objavil kakšno fotografijo odlagališča v bližnjem gozdu, lahko bi tako ali drugače poskušal vplivati na vaša čustva, ampak ni se mi zdelo potrebno. K sodelovanju pri najbolj ambicioznem projektu v tej smeri, povzetem po uspešno izpeljanem estonskem primeru iz leta 2008, ki bo v Sloveniji potekal 17. aprila 2010, vas v tem izvodu Sredice vabi že župan. Ampak, saj veste, (hvalevreden) poziv je nekaj, dejanska uspešna izvedba, ki je odvisna od naše udeležbe, pa povsem nekaj drugega ... Vendar (p)ostanimo optimisti in aktivisti. Človeštvo je tu, kjer je, tudi po zaslugi premajhnega števila enih in drugih.

Skrb za primerno obveščenost (in motiviranost: golaž za vse udeležence po končani akciji?) torej prepuščam Občini Središče ob Dravi, mi kot posamezniki pa stopimo skupaj in dokažimo, da je tudi od naše skrbi za okolje odvisna kakovost našega življenja.

»Pridne roke« na šiviljskem tečaju na središki šoli, pod mentorstvom Leonide Vičar in v organizaciji Kmetijske svetovalne službe ter Društva kmečkih žena Ormož

Lačne ptice

Zima je prišla, sneg je zapadel,
pod oknom se sliši žalosten čiv, čiv.
Lačne smo, zrnja nam natrosi,
prosijo milo ptičice male.

Kar bomo zdaj od tebe dobile,
s pridnim delom ti bomo vrnile,
po vrtu mrčes ves pobrale
in lepo ti bomo zapele.

Sem drobnega prosa jim polno natresla,
s sončničnim zrnjem postregla,
le jejte, drobne ptičice moje,
in lepo mi zjutraj zapojte.

Zdaj jejte in pojte lepo,
saj na Gregorjevo veselo bo,
takrat se boste ženile,
veselo jedle in pile.

Alojzija Lukner

Babica in dedek sta za svoja vnuka naredila velikega snežaka.

Foto Lazar

Zdenka Dogša

Tudi v Obrežu so proslavili dan žena

Letos mineva natanko 100 let, odkar je na mednarodni konferenci socialističnih žensk v Kopenhavnu Clara Zetkin dala pobudo za praznovanje 8. marca kot dneva, ki bi bil posvečen vsem ženskam. Na ta dan so ženske, zaposlene v tekstilni industriji v New Yorku, protestirale zaradi nečloveških delovnih razmer. Leta 1977 ga je generalna skupščina Združenih narodov s posebno resolucijo določila za mednarodni dan žensk.

Očitno pa je boj za pravice žensk, tako kot je bil zamišljen, še vedno žal neuspešen. Ženske si po svoji zastopanosti v javnem življenju, politiki in na delovnih mestih tudi po celem stoletju še marsikje ne delijo moči, dela in plač enakopravno z moškimi.

Če pa že ni popolne enakopravnosti med spoloma, pa nam, ženskam, še kako godi kdaj pa kdaj malo več pozornosti. Tega se dobro zavedajo obreški gasilci, ki nas ob dnevu žena, sedaj že tradicionalno, povabijo na prazno in veselo druženje. Na predpraznično soboto smo lahko uživali v pristrčnem kulturnem programu, ki so ga pričeli najmlajši učenci središke šole. Povedali niso samo pesmic o mamih, ampak so se simpatično dotaknili še očetov, dedkov in še koga. Mladi folklorniki so se nato zavrteli in brž dvignili razpoloženje v dvorani. Z domačo pesmijo so nadaljevali obreški ljudski pevci. Program so zaključili tamburaši iz Miklavža, ki so pokazali, da

ob zvokih strun znajo tudi lepo zapeti. Občinstvo so očarali predvsem z znanimi grškimi melodijami. Gotovo pa so segle v srce tudi besede njihovega člana, ki je predstavil vsebinska ozadja odigranih ljubezenskih pesmi, pa tudi sicer je vedel kar čutno popihati ženskam na dušo. A radi smo prisluhnili tudi pesmim povezovalke programa, pa tudi voščilu predstavnika Prostovoljnega gasilskega društva Obrež.

Upam, da organizatorji prireditve zaradi slabšega obiska ne bodo obupali in da bo naslednje leto obreška dvorana bolj polna. To bi si zaslužili prireditelji in vsi, ki se trudijo za to, da bi nas zadovoljili!

Kulinarični kotiček

Recept naših babic iz leta 1914 za še boljšo praznično juho:

Jetrovi kmedeljni (emali)
 Nastogaj in prehlaci jetra, deni v mast čebulo, ko razumoni,
 pridaj malo peteršilja in mater jetra, ter malo rešotaj, in
 deni hladit. Pami nekaj masti, jo obhajaj; pridovaj
 jajca, v vodo namočeni in sate kemlje, ohlajene jetra,
 sol, in kolerko poteha moke in čimlinih drobtin. Nato
 pusti nekaj časa počivati, potem pa naredi malo
 kmedeljne in je kuhaj v govejo juho.

Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina,

Denis Raušl s.p.

Poštna ulica 5, 2277 Središče ob Dravi

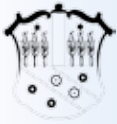
GSM: 031 584 958, E-pošta in MSN: denis.rausl@gmail.com

Davčni zavezanec SI20819692

- prodaja računalnikov, prenosnikov in računalniške opreme
- servis računalniške opreme
- arhiviranje podatkov in izdelava varnostnih kopij
- izgradnja in vzdrževanje računalniških sistemov
- izgradnja in vzdrževanje omrežij (LAN)
- postavitve serverja (Windows, Linux)
- mesečno vzdrževalna pogodba
- reševanje izgubljenih podatkov iz diskov
- čiščenje virusov in trojanskih konjev

lenovo

Slaščičarna Pri Rupertu

Božidar Borko s.p.

Slovenska cesta 53

2277 Središče ob Dravi

Tel: (02) 71 90 593

E-pošta: rupert.bozo@siol.net

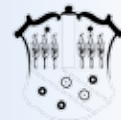
E-stran: www.slascicarna-rupert.s

Odprto vsak dan od 7. – 22.
v torek od 7. – 12. ure.

Vrtnine Kranjčec
GO DEN IN CI

Prodaja sveže zelenjave
Tel.: 031 711 647, 031 399 103
Fax: 02/719 12 00
e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

KLASIČNA MASAŽA

in

REFLEKSNA MASAŽA STOPAL

Zorko Mira s.p., Šinkova ulica 8, Središče ob Dravi

Za klasično masažo pokličite 031-763 618
Pridem tudi na vaš dom! Se priporočam!

Frizerski studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje.
Barvanje las in pramenov.
Fen-frizure in svečane pričeske.
Trajne in vodne ondulacije.
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY.

Prodaja bio-ekološke kozmetike VILLA LODOLA.

Monika Kocuvan s.p.

Šolska ul.21, Središče ob Dravi
GSM:041-880 174, Tel:02/719 01 24

kemon
ITALIAN HAIR FASHION

Frizerski Studio Moni ponuja kvalitetno lasno kozmetiko KEMON in bio-VILLA LODOLA ter kozmetiko za ličenje CARLO BAY.

Hvala za zaupanje!

FOTO LAZAR

NUDIMO VAM:
- FOTOGRAFIRANJE V
ATELJEJU IN NA TERENU
- FOTOGRAFIRANJE ZA
DOKUMENTE
- AMATERSKE STORITVE
- IZDELAVA VIZITK IN
KOLEDARJEV

Naslov: Obrež 48
2277 Središče ob Dravi
Tel./št.: 02/ 71 91 199

Lepota bivanja

- okna (PVC)
- vrata (PVC, ALU)
- rolete (PVC, ALU)
- polkna (PVC)

brezplačna številka:

080 10 26

Štamberger d.o.o., Središče ob Dravi

SERVIS, ELEKTRO STORITVE, TRGOVINA**ELEKTROSET****• Servis bele tehnike**

Pralni, sušilni in pomivalni stroji, hladilniki,
štedilniki

• Prodaja in montaža klim

Panasonic, Gorenje ...

Plačila na obroke - do 36 mesecev

Janežič Vekoslav s.p.
Grabe 20a, Središče ob Dravi
Tel. št.: 02 / 7191 348

GSM : 031 564 002

**Klime
-10%**

• Elektroinstalacije:

- v novogradnjah, adaptacijah,
- odprava napak,
- premestitev števecov,
- priklop, meritve ...

• Servis elektromotorjev**• Trgovina s tehničnim
blagom**

Podjetje **Agrotrg Ormož d.o.o.** v svojih prodajalnah

AGRAR-MERKUR Središče ob Dravi 02 719 15 45

AGRAR-MERKUR Ormož 02 741 64 20

AGRAR-MERKUR Sveti Tomaž 02 713 30 00

nudi v pomladnih mesecih svojim kupcem:

❖ SEMENA:

- ❖ koruze semenarskih hiš: Pioneer, Agrosaat, Syngenta ...
- ❖ jarine: ječmen, pšenica, oves
- ❖ travno - deteljnih mešanic
- ❖ buč
- ❖ ostalih poljščin in
- ❖ vrtnin

❖ SADIKE:

- ❖ trsnih cepljenk
- ❖ zelenjave ter
- ❖ balkonskih in gredičnih rož

❖ ZAŠČITNA SREDSTVA**❖ MINERALNA GNOJILA****❖ SUBSTRATE****❖ KORITA IN LONČKE****❖ ROČNO ORODJE****❖ VRTNE KOSILNICE, MOTORNE KOSE ...****❖ FOLIJE, VRVICE ZA BALIRANJE ...**

Na **ČRPALKI V ORMOŽU** (02 741 64 26) ponujamo kurilno olje, naftne derivate, olja ...

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA.

